

ת"ד 151/09/21 - מדינת ישראל נגד מונתהא חורשיד

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
ת"ד 151-09-21 מדינת ישראל נ' חורשיד

לפני
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשמת
מונתהא חורשיד

גזר דין

העבירות

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961 (להלן-התקנות), אי ציות לאור אדום בנסיבות מחמירות לפי תקנה 22 (א) לתקנות, נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 (להלן-הפקודה), חבלה של ממש לפי סעיף 38 לפקודה ולפי סעיף 38 (3) לפקודה, מהירות מ 41 עד 50 קמ"ש מעל המהירות המותרת בדרך שאינה עירונית לפי סעיף 54(א) לתקנות, חוסר שליטה ברכב לפי תקנה 26(4) לתקנות ואי ציות לכיוון הנסיעה ברמזור לפי תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה .

עובדות כתב האישום

2. בתאריך 30.1.21 בסמוך לשעה 17:01, נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג "סיטרואן" מספר רישוי XXXX (להלן: "הרכב") בכביש 443 מכיוון כללי כלא עופר לכיוון עטרות - ירושלים, שבצומת מערכת רמזורים תקינה (להלן: "הצומת"). הכביש בו נהגה הנאשמת הינו כביש בין עירוני בעל 4 מסלולים (2 לכיוון ישר ו - 2 לכיוון שמאל) ושטח הפרדה בנוי מפריד בין שני הכיוונים.

3. אותה עת, ממול כיוון נסיעת הנאשמת בנתיב הנגדי, נסעה גב' ת' ב' א' ילידת 1951 (להלן: "המעורבת") ברכב פרטי מסוג "טיוטה" מספר רישוי XXXXX (להלן: "רכב המעורבת") בחסות האור הירוק. ברכב המעורבת נסעו 2 נוסעים נוספים, גב' ח' ל', ילידת 1951 (להלן: "מעורבת מס' 2") ומר ק' ל', יליד 1974 (להלן: "מעורבת מס' 3"). באותו היום שרר מזג אוויר חורפי וגשום והכביש היה רטוב.

4. באותן נסיבות, נהגה הנאשמת ברכב בקלות ראש בכך, שבהיותה במרחק של 108 מטרים מהצומת נסעה במהירות מופרזת של 132 קמ"ש במקום 90 קמ"ש בדרך שאינה עירונית. בנסיבות אלו, לא התאימה הנאשמת את נהיגתה לתנאי הדרך והגיעה במהירות מופרזת אל עבר הצומת, באופן שמנע ממנה את השליטה ברכב.

עמוד 1

5. כתוצאה מכך, נכנסה הנאשמת לצומת מהנתיב השמאלי ביותר בכיוון נסיעתה כאשר היא חוצה את קו העצירה בנסיעה רצופה כאשר האור ברמזור כיוון נסיעתה דולק בצבע אדום ובניגוד לכיוון הנסיעה המותר על פי הרמזור והחצים המסומנים על הכביש.

6. באותן נסיבות כאשר הנאשמת חצתה את מלוא הצומת היא עלתה על אי תנועה הנמצא בנתיב הנגדי ואשר מפריד בין הנתיבים, ולאחר מכן פגעה ברכב המעורבת אשר נסעה בנתיב ימין מתוך 2, וזאת אף בטרם הגיעה אל הצומת (להלן: "התאונה").

7. כתוצאה מהתאונה נפגעו המעורבים ונזקקו לטיפול רפואי .

8. למעורבת 1 גב' ח' ל' נגרמה חבלה של ממש בכך, שנגרמו לה שברים מרובים בדופן בית המזזה עם עיוות ומחיצה של בית החזה השמאלי, שברים בצלעות 2 עד 7 משמאל באספקט קדמי וחורי שבר בצלעות 1 ו- 2 מימין, חלק מהשברים כפולים או משולשים מלווים בהמטומות אקסקטרה פלאורליות. כן נגרם לה לצרציות וקונטוזיות בריאה השמאלית, וקונטוזיה קלה בריאה הימנית, שבר בסטרונות (עצם החזה) עם המטומה סביבו. שבר מרוסק ב L1, טטוש שומן ומעט נוזל סביב הלב.

בתאריך 1.2.21 עברה ניתוח משולב לאיחוי חוליות L3T11, וכן קיבוע שברים בצלעות 5 - 9 בחזה אחורי, וכן רדוקציה וריבוע צלעות 4 - 6 משמאל בכף היד.

בתאריך 10.2.2021 עברה ניתוח לתיקון שבר DR מרוסק ביד (שורש כף היד) במהלך הניצוח עברה הטריית השבר ורידוקציה.

המעורבת אושפזה בבית חולים שערי צדק לתקופה של 41 ימים מיום 29.1.2021 ועד ליום 10.3.2021, בקבלתה הורדמה והונשמה בחדר טראומה, במהלך אשפוז נזקקה לתמיכה נשימתית קלה עם משקפי חמצן.

9. למעורבת 2 גב' ת' ב' א' נגרמה חבלה של ממש בכך שנגרמו לה מספר בועות אויר במיאטינום קדמית בחלק תחתון של הלב עם המטומה זעירה מערבת את הפריקורד קדמית לחדר ימין. המעורבת 2 אושפזה 4 ימים בבית החולים שערי צדק בין התאריכים 29.1.2021 - 1.2.2021.

10. למעורב 3 ק' ל' נגרמה חבלה של ממש בכך, שנגרם לו שבר פיצוץ ב L3, עם רטרופולסיה ב MRI ע"ש מתני פיתח פאסטים ב L3-4 ופגיעה ב L3-4. בתאריך 4.2.2021 עבר ניתוח בהרדמה כללית לקיבוע אחורי L2 - L4. המעורב 2 אושפז למשך 17 ימים בבית חולים שערי צדק מיום 29.1.2021 ועד ליום 15.2.2021.

11. לנאשמת חורשיד מונתה נגרמה חבלה של ממש בכך שנגרם לה, שבר בקליבוקולה ימנית, צלעות דו צדדיות, שבר ב L2, קרעים בכבד ובכליה ימנית וחשד לפסאודאנאריזמנה בכליה שמאלי, בהמשך נקזים דמיים. הנאשמת הגיעה לבית חולים הדסה עין כרם מונשמת ומורדמת ומחוברת למנת דם. הנאשמת עברה ניתוח להומוסטיזס טרם אנגיוגרפיה. בניתוח כבד לסרציה גדולה עם דימום פעיל - הושמו מספר קליפים על כלי דם בסגמנט 8, ובקרת דמם ותפרים על הקרע עם הפסקת הדימום. בתאריך 31.1.2021 בוצע לפרוטומיה חוזרת, נמצא דלף מרה מינימאלית מהקרע הכבדי שנתפר - בוצעה כריתת כיס מרה וסגירת בטן.

12. כתוצאה מהתאונה נפגעו כלי הרכב המעורבים.

13. במעשיה אלה נהגה הנאשמת בקלות ראש ובמהירות מופרזת אשר אינה מתאימה לדרך חצתה צומת באור אדום וגרמה לתאונה וחבלות של ממש למעורבים ולעצמה.

עברה התעבורתי של הנאשמת

14. הנאשמת ילידת שנת 1998 לחובתה 7 הרשעות תעבורה קודמות. הרשעתה האחרונה של הנאשמת משנת 2021 בעבירה של נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף .

בשנת 2014 הורשעה הנאשמת בגרימת תאונת דרכים בעבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק ואי ציות לתמרור 301 בגינה הוטלה עליה, בין היתר, פסילה למשך 30 ימים.

יתר הרשעותיה הקודמות הינן בעבירות מסוג ברירת משפט.

אין לחובת הנאשמת עבר פלילי.

תסקיר שירות המבחן מיום 18.4.23

15. הנאשמת גרושה, בת 51 ילידת מזרח ירושלים ואם ל-7 ילדים בגילאים 11-31 שנים שאינם בקשר עמה. הנאשמת מתגוררת בדירה שכורה בבאר שבע ומתקיימת מקצבת נכות מטעם הביטוח הלאומי. הנאשמת סובלת מבעיות בריאות כרוניות ללא קשר לתאונה וכן מנסיבות אישיות מורכבות וקשות הקשורות ליחסיה עם הוריה ולאירועים טראומטיים שחוותה בילדותה וליחסיה המורכבים עם בעלה לשעבר וילדיה. בשל נסיבותיה האישיות הקשות מסתייעת הנאשמת בשירותי רווחה .

16. לטענת הנאשמת התאונה התרחשה על רקע תקופה משברית בחייה. על אף שהנאשמת לקחה אחריות מילולית לתאונה ומביעה אמפטיה כלפי הנפגעים, היא מקטינה את מידת אחריותה לתאונה ומשליכה אותה על כך שבמועד התאונה חשה תחושת סכנה מחבר שנאלצה, לטענתה לברוח ממנו ואיבדה שליטה ברכב עקב הכביש הרטוב.

17. שירות המבחן התרשם מנאשמת בעלת דפוסי אישיות בעייתיים הסובלת מהתמכרות בה היא מסרבת להכיר ואינה מעוניינת לקבל מענה טיפולי. בנסיבות אלה לא המליץ שירות המבחן על ענישה טיפולית ואף לא נקט עמדה באשר לעונש המתאים.

הראיות והטיעונים לעונש

18. המאשימה הגישה סרטון המתעד את אופן התרחשות התאונה (ת/1), תצהיר ומסמכים רפואיים של נפגעת העבירה ח' ל' (ת/2), תצהיר ומסמכים רפואיים של נפגע העבירה ק' ל' (ת/3), תדפיס מידע פלילי-תעבורה (ת/4).

19. הנאשמת העידה. לדבריה היא נפגעה יותר מהמעורבים ותארה את תחושת הסכנה שחשה מרכב שלטענתה רדף אחריה. לטענתה היא הופתעה מהאור האדום ברמזור, שמעה צעקות אבל לא הייתה לה כל כוונה לפגוע באף בן אדם היא עצמה גם נפגעה ומאז שנולדה היא סובלת מהרבה בעיות.

טיעוני המאשימה לעונש

20. לטענת המאשימה במעשיה, פגעה הנאשמת בערכים של שלום הגוף, שלום הציבור וסיכון משתמשי הדרך וזאת נוכח תוצאותיה הקשות של התאונה שהביאה לפגיעה חמורה בגופם של 3 מעורבים בתאונה וכן בנאשמת עצמה.
21. לטענת המאשימה נסיבות התרחשות התאונה שנגרמה תוך אי ציות לאור אדום, נהיגה במהירות וחוסר שליטה ברכב, מעידות על רשלנות ברמה גבוהה. לטענתה, החבלות הקשות שנגרמו למעורבים בתאונה שיש להם השלכות על חייהן עד היום מעידים על רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהנאשמת.
22. המעורבת ח' ל' שנגרמו לה שבירי בצלעות, בחוליות ובעצם החזה עברה ניתוח לאיחוי החוליות וקיבוע השברים. היא אושפזה בבית החולים למשך 41 ימים כשהיא מורדמת ומונשמת ונזקקה לתמיכה נשימתית במהלך אשפוזיה. מאז התאונה היא סובלת מכאבים כרוניים בגב חשה דיכאון, סובלת מפוסט טראומה, נזקקת לעזרה בפעולות יומיומיות ומסתייעת בקנביס רפואי.
23. המעורב, בנה של ח' ל' ק' ל', נחבל באופן קשה עבר ניתוח, אושפז למשך 17 ימים, עבר שיקום ארוך וכיום מטופל במרכז לבריאות הנפש וגם הוכר כנכה בשיעור של 36% מביטוח לאומי.
24. למעורבת השלישית תמנע בר אילן נגרמו חבלות קשות בחזה, היא אושפזה למשך 4 ימים, סובלת מכאבים מאז התאונה, עברה שיקום ארוך ויש לה הגבלות בעבודה.
- לטענת הענישה מתחם הענישה כאשר מידת הרשלנות גבוהה והחבלות חמורות כולל מאסר בפועל אף לא בעבודות שירות. המאשימה הפנתה לפסקי דין לעניין מתחם הענישה והעונש ההולם במקרה של גרם תאונת דרכים בנסיבות דומות.
25. לטענת המאשימה על אף שבהתאם לתסקיר מדובר בנאשמת בעלת נסיבות חיים קשות אין מדובר בתסקיר חיובי. דפוסי אישיותה של הנאשמת, אובדן השליטה בחייה, הקטנת האחריות לתאונה והעדר נכונות לטיפול בבעיותיה מגבירים לטענתה, את הסיכון להישנות העבירה.
26. המאשימה בקשה למקם את הנאשמת ברף העליון של מתחם הענישה להשית עליה מאסר שלא יפחת מ-9 חודשים, מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, פסילה בפועל שלא תפחת מ-4 שנים, פסילה על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים, קנס והתחייבות מרתיעים.

טעוני ב"כ הנאשמת לעונש

27. לטענת ב"כ הנאשמת מידת הרשלנות שיש ליחס לנאשמת אינה גבוהה כיון שהתאונה התרחשה במזג אוויר חורפי וגשום בכביש רטוב, שגרם להחלקתה של הנאשמת. לטענת ב"כ הנאשמת המשטרה לא חקרה את טענת הנאשמת לפיה במהלך נסיעתה, הרכב של הגרוש שלה נצמד אליה כדי לפגוע.
28. לטענת ב"כ הנאשמת יש להתחשב בכך שהנאשמת קיבלה אחריות לתאונה, הודתה בהזדמנות הראשונה, הסכה זמן שיפוטי והביעה אמפטיה לנפגעים. כמו כן יש להתחשב בכך שגם הנאשמת נפגעה ולמעשה נענשה בידי שמיים. כמו כן עברה התעבורתי אינו מכביד וגם התאונה בה הייתה מעורבת בשנת 2014 לא גרמה לחבלות של ממש.

29. ב"כ הנאשמת הפנה לפסקי דין על מנת לבסס את מתחם הענישה והעונש ההולם. לטענתו מדיניות הענישה המקובלת לא בהכרח כוללת מאסר בפועל או בעבודות שירות והפסילה נעה מ-3 חודשים ועד 12 חודשים.

30. ב"כ הנאשמת הפנה לתסקיר ולנסיבותיה האישיות הקשות של הנאשמת המפורטות בו. לטענתו הוצע לנאשמת טיפול בקהילה סגורה על אף הבדיקות הנקיות אולם הטיפול לא התאים לנאשמת מבחינה אישית וחברתית ובשל רצון הנאשמת לראות את בנה הקטין. לטענתו שירות המבחן לא היצע לנאשמת פתרונות טיפול אחרים.

31. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות החיים הקשות של הנאשמת ולהטיל על הנאשמת פסילה שלא תעלה על 10 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ללא קנס.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

32. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") הכלל המנחה הוא הלימה בין חומרת המעשה לבין העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוען של העבירות ובמידת הפגיעה בהם. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב לא רק בסוג העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת בהן אלא גם בנסיבות ביצוען ובמידת האשם של הנאשם בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ע"פ 1127/13 עמנואל גברזג"י נ' מדינת ישראל).

33. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשעה הנאשמת הם בטחון הציבור, מניעת סיכון משתמשי הדרך והגנה על שלמות גופם.

34. ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל** אליו הפנתה גם המאשימה עמד בית המשפט העליון על חשיבות ענישה מרתיעה בתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות. בית המשפט קבע כי גם במקרים בהם נחבל אדם בתאונת דרכים ולא רק במקרה של קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל, כדברי כב' השופט (בדימ') נאור:

"בבואנו לקבוע את העונש הראוי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבקש, עליהן חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר מאחורי סורג ובריה. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

35. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש לבחון שני היבטים. ההיבט הראשון הוא מידת הרשלנות שיש לייחס לנאשם.

בקביעת הרשלנות יש לבחון האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם של צד ג'. ההיבט השני הוא המסוכנות הנלמדת ממידת הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנגזרת מחומרת הפגיעה שנגרמה לנפגע בתאונה .

רמת הרשלנות

36. בעפ"ג (ת"א) 26904-04-14 זוהר נ' מדינת ישראל(לא פורסם 2.07.14) (להלן- "פסק דין זוהר") נדון ערעורו של נאשם שנהג בשעת לילה בנתיב הימיני מבין שלושה וסטה לפתע לעבר השול ופגע ברכב שעמד בעומק השול ובנהגו שהיה מחוץ לרכב, לבש אפוד זוהר והחליף צמיד עקב תקר בגלגל. ערכאת הערעור קבעה כי מדובר ברשלנות חמורה.

בפסק דינו קבע בית המשפט את רמת הרשלנות במקרה של סטייה מהנתיב לשול ומשמעותה של "רשלנות רגעית" שהתקבלה על-ידי בית המשפט העליון:

"תאונות דרכים טיבן וטבען שהן נגרמות במשך שניות ספורות ולא מעבר לכך. כיוון שכך הביטוי רשלנות רגעית גם אם הוא נכון לעניין ממד הזמן שמדובר בו, איננו תוחם את גבולותיה של היקף הרשלנות ואיננו מצביע על כך שמדובר ברשלנות קלה. כאמור, במקרה הנוכחי הרשלנות היא משמעותית".

35. פסק הדין בפרשת זוהר מיצב מחדש את רמת הרשלנות בסטייה מנתיב, וקבע שגם אם הרשלנות היא לכאורה רגעית בשל היסח הדעת אין באורך האירוע הרשלני כדי לקבוע את מידת הרשלנות הנובעת ממנו, והסח הדעת ביחס לתנאי הדרך עשויים להעיד על רשלנות בינונית ועד גבוהה.

36. נסיבות התרחשות התאונה המפורטות בכתב האישום המתארות את התנהגות הנאשמת בכביש והעבירות אותן ביצעה שהובילו בסופו של דבר להתרחשות התאונה מעידים על רשלנות נמשכת. הנאשמת נהגה במהירות מופרזת, איבדה שליטה ברכב, לא צייתה לאור אדום עלתה על אי תנועה בנוי, סטתה לנתיב הנגדי ופגעה ברכב שנסע בו. בניגוד לטענת ב"כ הנאשמת תנאי מזג האוויר החורפי והכביש הרטוב חייבו את הנאשמת לנהוג ביתר זהירות ולהתאים את נהיגתה לתנאי הכביש על מנת להימנע מאיבוד שליטה ברכב. חרף תנאי הכביש נהגה הנאשמת במהירות העולה על המהירות המותרת ואבדה שליטה ברכב. לרכב המעורבת לא היה כל אשם תורם להתרחשות התאונה והיא כולה נובעת מנהיגתה הרשלנית של הנאשמת.

לפיכך אני קובעת כי מדובר ברשלנות ברף הגבוה.

מידת המסוכנות

37. כתוצאה מהתאונה נגרמו חבלות של ממש לכל ארבעת המעורבים בתאונה. לנאשמת עצמה, לנהגת של הרכב המעורב ולשני הנוסעים ברכבה. לכל הנפגעים נגרמו שברים בחלקי הגוף השונים לרבות שברים מרוסקים וחתכים וכולם

אושפזו לתקופות שונות ונזקקו לניתוחים. מאז התאונה חלפו כשלוש שנים. הן נאשמת והן המעורבים ממשיכים לסבול מהחבלות שנגרמו להם בגינה. לנאשם ולחלק מהמעורבות שינתה התאונה באופן בלתי הפיך את מהלך החיים ואף גרמה להם לנכות.

38. כתוצאה מהתאונה נגרמו למעורבת ח' ל' שברים בצלעות, בחוליות הגב ובשורש כף היד, היא הייתה בשיקום עד לאיחוי השברים ונזקקה לניתוח נוסף בשנת 2022. בהתאם לעדכון שמסרה ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש בקשר למצבה הרפואי של המעורבת ח' ל' ועל פי המסמכים הרפואיים שהגישה (ת/2) היא סובלת ממוגבלויות אורתופדיות, נזקקת למקל הליכה ולעזרה סיעודית בפעולות יומיומיות. גב' ל' סובלת כאבים מתמשכים המחייבים נטילת משככי כאבים לרבות קנביס רפואי. לגב' ל' צלקות ניתוחיות מרובות, מכוערות, דביקות ורגישות. בהתאם לחוות דעת אורתופדית נגרמה לגב' ל' נכות אורתופדית בשיעור של 42 אחוזים. בהתאם לחוות דעת פסיכיאטרית כתוצאה מהתאונה סובלת גב' ל' מתסמינים נפשיים קבועים של הפרעת דחק פוסט טראומטית המלווים בתסמינים דיכאוניים וחרדתיים וזאת על אף הטיפול התרופתי אותו נוטלת וטיפולים פסיכולוגיים אותם קיבלה לאחר התאונה. כתוצאה מכך קיימת פגיעה תפקודית שבאה לידי ביטוי בצמצום חברתי, שינוי לרעה ביחסים בין אישיים והתפרצויות זעם. בהתאם לחוות הדעת נגרמה לגב' ל' נכות נפשית צמיתה בשיעור של 10 אחוזים ולא צפוי שיפור נוסף במצבה הנפשי.

39. למעורב ק' ל' נגרמו שברים בחוליות, הוא עבר ניתוח לקיבוע החוליות ואושפז למשך 17 ימים. בהתאם לעדכון שמסרה ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש בקשר למצבו הרפואי והמסמכים הרפואיים שהגישה (ת/3) לאחר התאונה הוא נזקק להליך שיקום ארוך שכלל טיפולי פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק. מאז התאונה סובר מר ל' מפחדים, חרדות ובעיות קשב וריכוז, נוטל תרופות באופן קבוע ומטופל במרכז לבריאות הנפש. מאז התאונה הפך מר ל' לאדם תלתי הסובל ממגבלות פיזיות. מר ל' חוקר תאונות דרכים במשטרה, כתוצאה מהתאונה והמגבלות הפיזיות לא יכול היה להמשיך בתפקיד שטח ויכולת השתכרותו נפגעה בשל כך. כתוצאה מהתאונה ועדה רפואית של הביטוח הלאומי קבעה לו נכות צמיתה בשיעור של 36 אחוזים שחלקה אורתופדית וחלקה נפשית.

40. הנאשמת אף היא נחבלה באופן קשה בתאונה. לנאשמת נגרמו שברים בחוליות ובצלעות, וקרע בכבד ובכליה. הנאשמת פונתה לבית החולים כשהיא מונשמת ומורדמת. עברה ניתוח ואשפוז.

41. לפיכך, לנוכח מספר הנפגעים כתוצאה מהתאונה וחומרת החבלות אני קובעת כי מידת המסוכנות הינה בינונית.

מתחם הענישה

42. בת"ד 9895-12-17 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר יעקובסון** מיום 5.2.2020 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו, בעבירות של נהיגה רשלנית, התנהגות הגורמת נזק, גרימת תאונה דרכים בה נחבל אדם חבלות של ממש, חוסר שליטה ברכב וסטייה מנתיב נסיעה. בעת שנסע ברכבו איבד הנאשם שליטה על הרכב, חצה שטח הפרדה בנוי והתנגש ברכבו של הנפגע שנסע בנתיב הנגדי. כתוצאה מהתאונה נחבל הנפגע חבלות של ממש ובהן שברים בצלעות, שבר בדיאפוזזה והוא הובהל לבית החולים במצב קשה כשהוא מורדם ומונשם. הנפגע נזקק לסדרת ניתוחים לקיבוע השברים ולשיקום נשימתי ונירולוגי. גם הנאשם נחבל ושני כלי רכב ניזוקו. בית משפט לתעבורה השית על הנאשם מאסר על תנאי, פסילה של 11 חודשים, פסילה על תנאי, צו של"צ, צו מבחן, פיצוי בסך 2,000 ₪ לנפגע וקנס בסך 500 ₪.

בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור שהגישה המאשימה על קולת העונש וקבע כי בית משפט קמא התמקד בעיקר בנסיבותיו האישיות של הנאשם ופחות בשיקולים הקשורים באינטרס הציבורי, בחומרת העבירה ובתוצאותיה הקשות. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים, פסילה של 30 חודשים כאשר יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

43. בעפ"ת(חי') 41868-02-13 **אקלר נ' מדינת ישראל** מיום 24.7.13 נדון ערעור על עונשו של נאשם שהורשע בבטייה מנתיב נסיעה, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, נהיגה רשלנית ובהתנהגות שגרמה לנזק ולחבלה של ממש. מדובר בנאשם צעיר בעל נסיבות חיים לא פשוטות ועבר לא מכביד שאיבד שליטה על הרכב וגרם לפציעותיהם של כמה מהמעורבים בתאונה וכן לו עצמו. חלק מהפצועים טופלו גם באופן כירורגי.

תחילה נדון הנאשם נדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, 48 חודשי פסילה בפועל, 10 חודשי פסילה על תנאי, וקנס בסך 1,500 ₪.

ערעור הנאשם על חומרת העונש התקבל ונקבע כי על אף רשלנותו הבלתי מבוטלת של המערער חרזה הענישה ממתחם הסבירות. עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות בוטל ועונש הפסילה בפועל הופחת ל- 18 חודשים. יתר רכיבי העונש נותרו ללא שינוי.

44. בפ"ל 4427-06-17 **מדינת ישראל נ' ישראלי** מיום 20.2.2019 הורשעה הנאשמת, בהתאם להודאתה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה בקלות ראש, גרימת נזק וחבלה של ממש. הנאשמת סטתה עם הרכב לנתיב הימני בכיוון נסיעתה בו נסע רוכב אופנוע ופגעה בו. רוכב האופנוע נחבל חבלת ראש קשה, נגרם לו דימום מוחי, שברים בעצמות הפנים, שבר ברגל והוא הובהל לבית החולים כשהוא מורדם ומונשם, עבר ניתוחים רבים ונגרם לו שיתוק בעיניים. במסגרת הסדר הטיעון הוטלו על הנאשמת מאסר של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, פסילה, מאסר על תנאי וקנס. נוסף למאסר המוסכם השית בית המשפט על הנאשמת מאסר על תנאי של 3 חודשים, פסילה למשך 20 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,200 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעור הנאשמת על חומרת העונש כך שמתקופת הפסילה תנוכה הפסילה המנהלית בה הייתה נתונה.

45. בעפ"ת(ת"א) 9298-02-15 קטנוב נ' מדינת ישראל, מיום 12.2.15, נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של גרימת תאונת דרכים וחבלה של ממש בשל אי שמירת מרחק ונהיגה בקלות ראש. הנאשם שנהג באוטובוס ציבורי הסיט לרגע את מבטו ופגע בכלי רכב שנסעו לפניו. כתוצאה מתאונה נפגעו 4 אנשים כאשר לאחת מהן נגרמו שברים בצלעות, כשל נשימתי, פגיעת ראש ועד היום מצבה לא חזר להיות תקין. לנאשם 24 הרשעות קודמות אך אין ביניהן הרשעות בעבירות דומות. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 5 שנים, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי. בית המשפט המחוזי קבע בניגוד לבית משפט קמא כי אין מדובר ברשלנות רבתי אלא ברשלנות ברף הבינוני, ולכן קבע כי את עונש המאסר ירצה הנאשם בעבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו ללא שינוי.

46. בת"ד (צפת) 2370-10-12 מדינת ישראל נ' שלום, מיום 23.2.14, הורשעה נאשמת בעבירות של נהיגה ברשלנות, אי שמירת רווח, סטייה מנתיב, עקיפה בדרך לא פנויה (בניסיון למנוע התאונה) ובנהיגה בקלות ראש. הנאשמת שעברה התעבורתי נקי נפגעה אף היא בתאונה. לנפגעת נוספת בתאונה, בת 33 ואם לשניים נגרם נזק נויורולוגי בלתי הפיך. הנפגעת הפכה מאישה עצמאית לאשה התלויה באחרים. הנאשמת נדונה למאסר בעבודות שירות של 3 חודשים, פסילה של 4 שנים, 12 חודשי פסילה על תנאי, קנס בסך 1000 ₪, 6 חודשי מאסר על תנאי לגבי נהיגה

בפסילה.

47. בעפ"ת (י-ם) 5259-09-17 גבר נ' מדינת ישראל, מיום 12.8.18 נדון ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של סטייה מנתיב, נהיגה בקלות ראש, גרימת נזק, גרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות בלתי סבירה וחוסר שליטה ברכב. כתוצאה מהתאונה נפגע הולך רגל באופן קשה, רגלו נקטעה נגרמו לו פגיעות נוספות והוא נעזר בכיסא גלגלים. בבית המשפט לתעבורה הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל מחציתם בעבודות שירות ומחציתם מאחורי סורג ובריח, פסילה למשך שנתיים, פיצוי למתלונן בסך 30,000 ₪, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי. בית המשפט קבע כי רשלנות הנאשם גבוהה. התסקיר בעניינו של הנאשם היה חיובי ועברו התעבורתי לא מכביד. בית המשפט המחוזי קבע שצדק בית המשפט בכך שלא הסתפק בשל"צ אך יחד עם זאת קבע כי בנסיבות העניין ניתן להסתפק בעונש מאסר בעבודות שירות. בית המשפט הקל בעונשו של הנאשם וקבע כי עונש המאסר כולו בן 6 חודשים יבוצע בעבודות שירות.

48. בעפ"ת (מרכז) 31966-10-14 מחבוש נ' מדינת ישראל, מיום 30.12.14, נדון ערעור על עונשו של נאשם בעל עבר תעבורתי לא מכביד שהורשע בנהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב נסיעה, אי שמירה על הימין, גרימת נזק וגרימת חבלה של ממש. בית המשפט קבע שרשלנותו של הנאשם הינה בדרגה גבוהה. כתוצאה מהתאונה נפצע הנאשם באופן קשה ביותר אשר הותיר אותו נכה. בית המשפט לא התחשב לקולה בטענת הנאשם לפיה אף הוא סובל מטרומה כתוצאה מהתאונה והשית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל ל- 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪. בערעור הופחת עונש המאסר בלבד ל- 4 חודשים וזאת בעיקר נוכח עברו המקל של הנאשם.

49. מהמקובץ עולה כי מתחם הענישה בעבירות בהן הורשעה הנאשמת, בנסיבות התרחשות התאונה ותוצאותיה, נע בין מאסר של 4 חודשים ועד 8 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, פסילה של מספר שנים ועד 5 שנים עונשים מותנים נלווים ופיצוי לנפגע.

העונש המתאים לנאשמת

50. לעולם הענישה היא אינדיבידואלית, הבוחנת את מצבו של הנאשם על רקע מכלול נסיבות האירוע (ראו למשל בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170).

לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם הענישה המקובל את המקרה האינדיבידואלי שבפניו ולשקול מה יהיה העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המרכזי וזאת בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבירה.

כך גם קבע המחוקק, אפשרות לחרוג ממתחם הענישה כשישנה אינדיקציה שיקומית.

51. לנסיבותיו האישיות של הנאשם יינתן משקל מסוים אך לא מכריע, בשל העובדה שרוב הנאשמים בעבירות אלו הם נורמטיביים שישנה סבירות גבוהה כי חרב עולמם ביום גרימת התאונה. כך שלעולם יהיו נסיבות הנאשם ייחודיות. עם זאת יודגש כי כבכל גזר דין אחר אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של הנסיבות לגבי הנאשם, שכן הענישה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו. [ראו תפ(חי) 43073-11-13 מדינת ישראל נ' זובידאת, לא פורסם (מיום 14.9.16)].

52. מצאתי למקם את הנאשמת מעט מעל הרף הנמוך של מתחם הענישה.

53. הנאשמת ילידת שנת 1998 לחובתה 7 הרשעות תעבורה קודמות. הרשעתה האחרונה של הנאשמת משנת 2021 בעבירה של נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף .

אין מדובר במעורבותה הראשונה של הנאשמת בתאונת דרכים. בשנת 2014 הורשעה הנאשמת בגרימת תאונת דרכים בעבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק ואי ציות לתמרור 301 בגינה הוטלה עליה, בין היתר, פסילה למשך 30 ימים. יתר הרשעותיה הקודמות הינן בעבירות מסוג ברירת משפט.

אין לחובת הנאשמת עבר פלילי.

54. שירות המבחן לא בא בהמלצה עונשית או טיפולית באשר לנאשמת. שירות המבחן התרשם מנאשמת בעלת דפוסי אישיות בעייתיים הסובלת מהתמכרות, מסרבת להכיר בה ואינה מעוניינת במענה טיפולי. שירות המבחן פירט את נסיבות חייה הקשות של הנאשמת. שירות המבחן התרשם כי היא לוקחת אחריות מילולית בלבד על התאונה ומשליכה אותה על תחושת סכנה שחשה עובר להתרחשות התאונה שהובילה לנהיגתה המסוכנת.

55. בקביעת העונש ההולם לנאשמת לקחתי בחשבון את העובדה כי כתוצאה מהתאונה גם היא נחבלה חבלות של ממש . בת"פ (מחוזי ב"ש) 36603-02-17 מדינת ישראל נ' ראדי אבו כף לעניין גזירת עונשו של הנאשם, שם אף קופחו חיים והנאשם נפצע קשה, קבע בית המשפט כי יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם עצמו נפצע קשה בתאונה. בת"פ (מחוזי -מרכז) 34576-10-16 מדינת ישראל נ' מ' ע'(פורסם בנבו 22.05.18) אשר אף שם קופחו חיים והנאשם נחבל קבע בית המשפט כי בקציבת העונש בתוך המתחם, יש להתחשב מחד במצבו של הנאשם, בסבל שנגרם לו בעקבות פציעתו והטיפולים להם נזקק, גם במישור הפיזי וגם במישור הנפשי. בת"ד(חי') 5875-09-19 מדינת ישראל נ' תמיר נג'מי לא הטיל בית המשפט מאסר בפועל וזאת נוכח הפגיעות החמורות שנגרמו לנאשם, אשר כדברי בית המשפט "בא על עונשו", במובן הרבה יותר משמעותי מכל עונש שיוכל להטיל עליו בית המשפט.

56. לחומרה לקחתי בחשבון את תוצאותיה הקשות של התאונה הכוללת מספר מעורבים שנחבלו חבלות של ממש והסבל שנגרם למעורבים עד היום ולמעשה לשנים ארוכות קדימה.

57. לקולה לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה וחסכה זמן שיפוטי, את נסיבותיה האישיות, את העובדה שגם היא נחבלה חבלות של ממש בתאונה ואת תחושת הסכנה שחשה לטענתה עובר לתאונה.

58. לפיכך, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. אני מצווה על מאסרה של הנאשמת בפועל למשך 5 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. על הנאשמת להתייצב ביום 1.4.24 עד לשעה 10:00 בבוקר, בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת

עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשמת שעליה לבצע כל העבודות המוטלות עליה במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לה מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

2. אני מצווה על מאסרה של הנאשמת למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם תעבור על הוראות סעיף 67 שעניינם נהיגה בפסילת רישיון או גרימת תאונת דרכים עם חבלה של ממש.

3. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים.

הנאשמת פטורה מהפקדה מזכירות תחשב הפסילה מיום 10.9.23.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

5. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, התשלום ה - 1 ישולם לא יאוחר מיום 5.6.24.

ניתן יהיה לשלם את הקנס ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

(1) בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה , www.eca.gov.il

(2) מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) בטלפון 35592 * או בטלפון 073-2055000.

(3) במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אדר א' תשפ"ד, 26 פברואר 2024, בנוכחות הצדדים.